

La victòria que li falta a l'independentisme

Un dels molts titulars que ens deixen les eleccions generals del 28 d'abril és que a Catalunya, amb una participació rècord del 77,5%, ha guanyat un partit independentista. El vot dual que havia marcat les dinàmiques electorals, amb un comportament diferent segons si es vota per al Parlament de Catalunya o per al Congrés de Diputats, s'ha reduït molt i en el cas d'Esquerra ha desaparegut. ERC ha aconseguit la victòria, amb més d'un milió de vots, i ha estat la força més votada en 747 dels 947 municipis catalans, molt per davant dels 107 de Junts per Catalunya i dels 90 del PSC. Si ho comptem per comarques, ERC ha guanyat en 35 de les 42 i els socialistes en 7, entre les quals hi ha el Barcelonès, el Baix Llobregat i el Vallès Occidental, que sumen quatre dels set milions i mig d'habitants.

En una part molt important del territori de Catalunya, l'independentisme ja ha guanyat perquè és majoria, però a l'àrea metropolitana de Barcelona i a l'àrea de Tarragona encara no. Amb l'excepció de la ciutat de Barcelona, on ERC ha guanyat les eleccions, a les altres grans ciutats del país els partits independentistes tenen encara molta feina per fer.

L'aposta que fa uns anys va fer Esquerra Republicana per disputar la victòria a l'àrea metropolitana s'ha anat visualitzant des de les eleccions municipals del 2015, en què ja va aconseguir uns resultats meritoris, quedant en segon lloc en molts municipis. En aquestes eleccions generals, ERC ha fet un pas més i ha guanyat en 15 de les 36 ciutats de l'àrea metropolitana, però no en la majoria de les més poblades, malgrat fer pòdiu en molts casos. L'espai del centre-dreta independentista que pot representar Junts per Catalunya, a

CARLES MUNDÓ

ADVOCAT,
EXCONSELLER DE JUSTÍCIA

l'àrea metropolitana ha obtingut uns resultats molt modestos, per sota del 4% a les ciutats més grans, i s'ha vist superat per Vox en municipis com l'Hospitalet de Llobregat, Cornellà, el Prat o Santa Coloma de Gramenet.

Amb el pes demogràfic de l'àrea metropolitana, és evident que la sort de l'independentisme va lligada al suport que pugui acumular en aquesta part del territori. Sense els resultats d'ERC a Barcelona i a les altres grans ciutats metropolitanes, la foto del suport a la independència sortiria borrosa.

L'independentisme a Catalunya va a dues velocitats. On ja és majoria i sembla complicat sumar més suport al projecte polític es viu amb una certa impaciència, i fins i tot incomprensió, que els partits independentistes no tinguin una actuació més contundent. En contrast amb això, a les grans ciutats metropolitanes és evident que, tot i haver fet una part del camí, encara queda molta feina per fer, i és en aquest context on s'entén a la perfecció aquesta idea, a vegades ridiculitzada, d'eixamplar la base.

El 26 de maig és una nova oportunitat per continuar eixamplant l'espai polític favorable a la República

Sembla evident que la gran victòria que li falta a l'independentisme per ocupar de forma completa la centralitat política és guanyar a l'àrea metropolitana de Barcelona i que el ritme d'aquest projecte polític estigui sincronitzat amb el batec de tot el país. Per això, és necessari que ERC continuï fent forat en l'espai que va del centre cap l'esquerra i és urgent que l'espai postconvergent faci una estratègia de fons que permeti guanyar suports en l'espai polític que va del centre cap a la dreta a les comarques on viuen més de quatre milions de catalans.

Les eleccions municipals són, segurament, una de les oportunitats més grans per aprofundir en aquesta estratègia. Els municipis són la musculatura que dona força a tot un país. Treballant a peu de carrer, barri a barri, amb les entitats de tot tipus, amb les associacions empresarials i de comerciants, amb tots els col·lectius i sempre al costat de la gent per tenir la confiança d'aquells que avui encara no perceben que amb les eines d'un estat es pot servir millor els ciutadans.

Diverses enquestes donen la victòria a Ernest Maragall a l'Ajuntament de Barcelona. Però en aquesta cursa de fons la partida es juga a l'àrea metropolitana. El 26 de maig és una nova oportunitat per continuar eixamplant l'espai polític favorable a la República. Les 807 llistes municipals que ha presentat ERC, les 770 de Junts per Catalunya i les 190 de la CUP són una nova oportunitat per seguir creixent i per acumular capital polític. La independència de Catalunya serà més a prop quan hi hagi una victòria clara i una majoria independentista consolidada a l'àrea metropolitana, perquè el projecte serà políticament més fort i socialment més sòlid. En pocs anys s'ha fet molt camí i les victòries que encara ens falten les obtindrem a les urnes i amb participacions massives.

26-M: regressió o avenç en drets socials?

FRANCINA ALSINA

PRESIDENTA DE LA TAULA D'ENTITATS DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

♦ Ja fa dies que segueixo amb atenció el que es publica sobre les eleccions, sobretot per veure si les candidatures que concorren a les cites electorals centren els seus discursos, o no, en matèria social. En les eleccions generals, haig de confessar que m'he sentit força decebuda. Confrontació política sobre qüestions territorials i poc, molt poc, sobre què pensem fer davant una pobresa que es cronifica i unes desigualtats que s'accentuen. Només cal recordar que Espanya ocupa els primers llocs entre els països amb més desigualtats socials de la Unió Europea i, tot i això, ¿on han estat les persones, sobretot les que estan en situació de vulnerabilitat? Més enllà del conflicte entre Catalunya i Espanya, volien respostes a les dificultats del dia a dia que els impedeixen viure amb dignitat. Respostes en forma de polítiques socials.

♦ Com que em considero una persona optimista, encara confio que les campanyes per a les municipals i les europees, que són a tocar, poden ser diferents i millors. Més propositives, constructives i que veritablement posin les polítiques socials en el centre. Ho comprovarem en menys d'una setmana. De moment, les prioritats socials dels diferents partits polítics per als comitès municipals i europeus les hem conegudes en els debats que ha organitzat la Taula del Tercer Sector, però el que ens agradaria és que totes aquestes idees i compromisos es traslladessin més enllà del tercer sector i arribessin a tota la ciutadania a través de cada acte de campanya i en totes les intervencions públiques, en mitjans de comunicació, etcètera.

♦ Els partits ja saben quines són les prioritats de les entitats socials per abordar els reptes socials pendents. Les hem recollides en documents específics que hem elaborat i treballat en les reunions mantingudes en les últimes setmanes.

♦ Per al tercer sector, les eleccions municipals són importants perquè puguin sortir escollits governs locals forts i compromesos amb la lluita contra la pobresa i les desigualtats. Ajuntaments empoderats, amb més competències en serveis socials i amb més recursos econòmics, i que vulguin fer xarxa amb les entitats socials per oferir solucions més innovadores en l'atenció a les persones gràcies a dos elements que ens caracteritzen: la proximitat i la vinculació amb la comunitat. I les eleccions europees són claus per a la defensa i garantia dels drets socials fonamentals. En un moment d'auge de partits no només euroescèptics sinó també antieuropeistes i d'una extrema dreta que vol guanyar terreny, necessitem una Europa forta que posi fre al perill d'una involució social i democràtica. Una Europa social amb una política migratòria comuna, que converteixi el Pilar Europeu de Drets Socials en directives que assegurin el dret al treball i a la protecció social i laboral, que assegurin una renda mínima i un salari mínim perquè totes les persones puguin viure amb la dignitat que mereixen i per protegir, de forma efectiva, els drets dels infants. El 26-M el nostre vot determina: regressió o avenç en drets socials.

DE FITA FIT

Cs no comparteix amb Casado que Vox sigui 'extrema dreta'

JORDI DURÓ